

บทที่ 5**บทสรุป**

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการประเมินการเรียนการสอน แผนกประถมศึกษาโรงเรียน
ปรีณส์รอยแยลส์วิทยาลัย โดยกำหนดวัตถุประสงค์เพื่อประเมินเรื่องต่าง ๆ ดังนี้คือ

1. แนวการจัดประสบการณ์หรือหลักสูตร
2. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
3. วิธีสอนและการใช้สื่อการเรียนการสอน
4. การประเมินผลการเรียนการสอน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามวิธีการดังนี้

1. ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือ โดยการปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาในการทำวิทยานิพนธ์
เป็นแบบสอบถาม 3 ฉบับ แบบสังเกต 1 ฉบับ, แบบสัมภาษณ์ 1 ฉบับ และแบบสำรวจรายการ
2 ฉบับ คือ
 - 1.1 แบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ทำการสอบถามผู้มีอำนาจตัดสินใจ 35 ท่าน โดย
รอบแรกเป็นแบบสอบถามปลายเปิด และรอบที่ 2 เป็นแบบสอบถามปลายปิด และได้ทำการสอบ
ถามผู้ช่วยหัวหน้าแผนกประถมศึกษา 1 ท่าน หัวหน้ากลุ่มประสบการณ์ 6 ท่าน กรรมการวิชาการ
6 ท่าน และครูในแผนกประถมศึกษา 95 คน
 - 1.2 แบบสังเกต ผู้วิจัยได้ให้หัวหน้ากลุ่มประสบการณ์เป็นผู้สังเกตพฤติกรรมการ
เรียนการสอนของครูที่สังกัดกลุ่มประสบการณ์ต่าง ๆ รวม 6 กลุ่มประสบการณ์
 - 1.3 แบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้ทำการซักถามนักเรียนจากแบบสัมภาษณ์นักเรียน ใน
พฤติกรรมการเรียนการสอน จำนวน 300 คน
 - 1.4 แบบสำรวจรายการผู้วิจัย ได้ให้หัวหน้ากลุ่มประสบการณ์และกรรมการ
วิชาการเป็นผู้สำรวจรายการครู โดยครูแต่ละท่านจะถูกทำการประเมินทั้งในกลุ่มประสบการณ์
และกรรมการวิชาการ

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยขอหนังสือจากทางมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้มีอำนาจตัดสินใจ และผู้วิจัยได้ขอหนังสือจากผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการโรงเรียนปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ช่วยวิชาการแผนกประถมศึกษา ครูและนักเรียน โดยผู้วิจัยได้ประสานงานด้วยตนเอง

3. การวิเคราะห์ข้อมูล ได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการประเมิน ลักษณะข้อมูลและแนวทางการประเมิน โดยใช้ค่าสถิติเฉลี่ย (\bar{X}) และร้อยละ (%)

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์ โดยการเปรียบเทียบสภาพที่ปรากฏกับเกณฑ์ที่การประเมินในแต่ละด้าน จำแนกตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยปรากฏผลการประเมินการเรียนการสอน แผนกประถมศึกษา โรงเรียนปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย สรุปได้ดังนี้

มาตรฐานที่ 2 แนวการจัดประสบการณ์หรือหลักสูตร ได้รับการพัฒนาให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักเรียน

ตัวชี้คุณภาพที่ 1 มีการศึกษาและพัฒนาแนวการจัดประสบการณ์หรือหลักสูตรให้สอดคล้องกับพัฒนาการทุกด้านตามศักยภาพของนักเรียนแต่ละระดับการศึกษา

จากผลการประเมินด้านนี้อยู่ในระดับ 1 กล่าวคือมีการศึกษาหลักสูตรและพัฒนาเนื้อหาหรือกิจกรรมบางกลุ่มประสบการณ์/กลุ่มวิชาโดยมีหลักฐานสามารถตรวจสอบได้ ส่วนการศึกษาสภาพและความต้องการของนักเรียน ชุมชนและสังคมนั้น ได้มีการทำในบางรายวิชาและบางรายวิชาที่ทำนั้นไม่มีหลักฐานในการตรวจสอบได้

ตัวชี้คุณภาพที่ 2 มีการวางแผนและเตรียมการสอนให้สอดคล้องกับแนวการจัดประสบการณ์หรือหลักสูตร

จากผลการประเมินด้านนี้อยู่ในระดับ 5 กล่าวคือ มีการทำกำหนดการสอน/แผนการสอน/บันทึกการสอนและมีความชัดเจนสอดคล้องกับหลักสูตรครบทุกรายวิชา ตลอดจนมีการตรวจกำหนดการสอน/แผนการสอน/บันทึกการสอน ก่อนนำไปใช้และมีหลักฐานสามารถตรวจสอบรายการได้

มาตรฐานที่ 3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนเหมาะสมกับพัฒนาการหรือความรู้ ความสนใจ ความสามารถ ความถนัดของนักเรียนแต่ละระดับการศึกษา

ตัวชี้คุณภาพที่ 1 จัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนสอดคล้องกับแผนการจัดประสบการณ์/แผนการสอน และ/หรือบันทึกการสอนที่กำหนด

จากผลการประเมินด้านนี้อยู่ในระดับ 4 กล่าวคือ มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน ทุกชั้นเป็นไปตามแผนการสอน/บันทึกการสอนที่กำหนด และเหมาะสมกับนักเรียนในแต่ละระดับ มีการปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันและมีหลักฐานสามารถตรวจสอบได้

ตัวชี้คุณภาพที่ 2 มีการนิเทศเพื่อปรับปรุงหรือพิจารณาจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนอย่างต่อเนื่อง

จากผลการประเมินด้านนี้อยู่ในระดับ 4 กล่าวคือ มีการดำเนินการตามแผน/โครงการนิเทศ โดยใช้กิจกรรมที่เหมาะสมกับงานและผู้รับการนิเทศอย่างสม่ำเสมอและทั่วถึง ตลอดจนมีการติดตาม/สรุปผลการนิเทศ และมีหลักฐานสามารถตรวจสอบได้

มาตรฐานที่ 4 วิธีการสอนและการใช้สื่อการเรียนรู้การสอนของครูเหมาะสมกับระดับการศึกษา

ตัวชี้คุณภาพที่ 1 ครูใช้วิธีการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับพัฒนาการของนักเรียน หรือมีวิธีการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้ โดยใช้สื่อการเรียนรู้การสอนที่เหมาะสมเพียงพอ

จากผลการประเมินด้านนี้อยู่ในระดับ 3 กล่าวคือ ใช้วิธีการสอนที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และใช้สื่อการเรียนรู้การสอนที่เหมาะสมหรือจัดหาได้ในท้องถิ่นมากที่สุด แต่การประเมินวิธีสอนและใช้สื่อของครูนั้นเป็นบางรายวิชาเท่านั้น โดยตรวจสอบได้จากแผนการสอน

ตัวชี้คุณภาพที่ 2 ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนได้ร่วมกิจกรรม/ศึกษาค้นคว้า/ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง

จากผลการประเมินด้านนี้อยู่ในระดับ 3 กล่าวคือ จัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน โดยครูใช้กลวิธีการสอนที่ให้นักเรียนลงมือปฏิบัติจริง/ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองจากห้องสมุดหรือแหล่งข้อมูลต่าง ๆ และรู้จักทำรายงานการศึกษาค้นคว้านั้น ๆ โดยตรวจสอบได้จากแผนการสอน

มาตรฐานที่ 5 การประเมินพัฒนาการ/ประเมินผลการเรียนการสอนเป็นไปตาม
หลักการประเมินผลของแต่ละระดับการศึกษา

ตัวชี้คุณภาพที่ 1 ดำเนินการวัดและประเมินพัฒนาการ/ประเมินผลการเรียนการสอน
อย่างเป็นระบบ เป็นไปตามแนวการจัดประสบการณ์/หลักสูตรแต่ละระดับการศึกษา

จากผลการประเมินด้านนี้อยู่ในระดับ 1 กล่าวคือ การวัดผลประเมินไม่เป็นระบบ
ครบถ้วนตามหลักการ มีคณะกรรมการการวัดและประเมินผลแต่ขอข่ายของความรับผิดชอบไม่
เป็นไปตามที่ระบุไว้ในระดับ 2

ตัวชี้คุณภาพที่ 2 นำผลจากการประเมินไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงการเรียนการ
สอนของครูและจัดสอนซ่อมเสริมให้แก่นักเรียนทุกกลุ่มอย่างเหมาะสม

จากผลการประเมินด้านนี้อยู่ในระดับ 4 กล่าวคือมีการจัดทำสถิติการสอบของนักเรียน
ทุกกลุ่มประสบการณ์/รายวิชา มีการศึกษาวิเคราะห์ผลการสอบ นำผลไปใช้ในการปรับปรุงการ
เรียนการสอนของครู มีการติดตามการปรับปรุงการสอนของครูและมีการสอนซ่อมเสริมให้แก่
นักเรียนอย่างต่อเนื่อง สรุปและเสนอผลตามลำดับและมีหลักฐานสามารถตรวจสอบได้

อภิปรายผล

มาตรฐานการประเมินการเรียนการสอน ระดับประถมศึกษาของโรงเรียนปิ่นสร้อย
แยลส์วิทยาลัย

มาตรฐานที่ 2 แนวการจัดประสบการณ์หรือหลักสูตรได้รับการพัฒนาให้เกิดประโยชน์
สูงสุดต่อนักเรียน พบว่า

ตัวชี้คุณภาพที่ 1 มีการศึกษาและพัฒนาแนวการจัดประสบการณ์หรือหลักสูตรให้สอดคล้อง
กับพัฒนาการทุกด้านตามศักยภาพของนักเรียนแต่ละระดับการศึกษาอยู่ในระดับ 1 กล่าวคือ ครูได้
ทำการวิเคราะห์หลักสูตรร่วมกันทุกปีก่อนเปิดภาคเรียน แต่ไม่ได้มีการประเมินการวิเคราะห์หลัก
สูตรของแต่ละปี ในการที่จะทราบข้อดีข้อบกพร่อง อันจะเป็นแนวทางในการวิเคราะห์หลักสูตร
เพื่อให้อีให้ตอบสนองความต้องการของชุมชน อีกทั้งยังไม่ได้มีการสำรวจหรือศึกษาข้อมูลความต้องการชุมชน
ในอันที่จะให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการปรับหลักสูตรของแนวประสบการณ์ จึงส่งผลให้ ตัวชี้คุณภาพที่ 1
อยู่ในระดับที่ควรรีบเร่งปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น ทั้งนี้เพราะครูยังขาดความรู้และทักษะในการวิเคราะห์

หลักสูตร อีกทั้งครูทุกคนมีคาบสอนอย่างน้อย 18 คาบต่อสัปดาห์ และครูทุกคนต้องเป็นกรรมการดำเนินงานกิจกรรมพิเศษต่าง ๆ อย่างน้อย 1 ตำแหน่ง จึงทำให้ครูไม่มีเวลาในการดำเนินการที่จะทำในด้านนี้และทางโรงเรียนไม่มีผู้รับผิดชอบในเรื่องการประเมินในทุกเรื่อง โดยเฉพาะการประเมินการใช้หลักสูตรในแต่ละปีการศึกษา เพื่อที่จะทราบข้อดี ข้อบกพร่อง ในการจัดหลักสูตร หรือแนวประสงค์การณเพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานของแต่ละปีการศึกษา ตลอดจนจนจำนวนมักเรียนในแผนกประถมศึกษาที่มีจำนวนมาก ซึ่งตรงกับความเห็นของ เสาวคนธ์ โภภัสถิรกุล (2536) ที่ได้ศึกษาสภาพการบริหารวิชาการในโรงเรียนปรินส์รอยแยลล์วิทยาลัย กล่าวว่า จำนวนนักเรียนในแต่ละห้องของแผนกประถมศึกษา โรงเรียนปรินส์รอยแยลล์วิทยาลัยมีมากเกินไป และครูบางคนไม่เข้าใจในเรื่องหลักสูตรและครูไม่มีเวลาเพียงพอเพราะได้รับมอบหมายให้ทำกิจกรรมพิเศษของโรงเรียน

ตัวชี้คุณภาพที่ 2 มีการวางแผนและเตรียมการสอนให้สอดคล้องกับแนวการจัดประสการณหรือหลักสูตร อยู่ในระดับ 5 กล่าวคือ ครูทุกท่านทุกรายวิชามีการทำกำหนดการสอน แผนการสอน บันทึกการสอน มีความชัดเจนและสอดคล้องกับหลักสูตร ตลอดจนมีการตรวจแผนการสอนทุกสัปดาห์ โดยหัวหน้ากลุ่มประสการณ และมีการตรวจแผนการสอนทุกเดือนโดยมีผู้ช่วยหัวหน้าแผนกประถมศึกษาฝ่ายวิชาการ ก่อนการนำแผนการสอนไปใช้ เพื่อให้ทันนักเรียนได้เกิดการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ ตามนโยบายการจัดการศึกษาของระดับประถมศึกษาที่ปรากฏในหน้า 6 ซึ่งนับว่าเป็นข้อดี ที่ครูทุกคนได้ทุ่มแรงกายแรงใจในการทำงานในด้านการวางแผนการเตรียมการสอนให้อยู่ในระดับดีมาก

มาตรฐานที่ 3 เกี่ยวกับการเรียนการสอนเหมาะสมกับพัฒนาการหรือความรู้ ความสนใจ ความสามารถ ความถนัดของนักเรียนแต่ละระดับการศึกษาพบว่า

ตัวชี้คุณภาพที่ 1 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับแผนการจัดประสการณ แผนการสอน และ/หรือบันทึกการสอนที่กำหนด พบว่าอยู่ในระดับ 4 กล่าวคือ ครูผู้สอนส่วนใหญ่ใช้เทคนิคการสอนหลายแบบ เช่น แบบสาธิต แบบประสการณ แบบทดลอง แบบบรรยาย บทบาทสมมุติ และการแก้ปัญหา ซึ่งสอดคล้องกับ อานาจ จันทรแบน (2532, หน้า 8) กล่าวว่าวิธีการสอนนั้นมีหลายแบบใช้วิธีสอนทางใจ แบบใจ เมื่อใจ สถานการณ์ใดขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนเป็นสำคัญ ส่วนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง และทางโรงเรียนได้มีการจัดทำธรรมนูญโรงเรียน (School Charter) ทุก 4 ปี และ

ครูผู้สอนส่วนใหญ่ได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยให้นักเรียนเข้ามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ รู้จักวิเคราะห์ แก้ปัญหา โดยเป็นปัญหาที่ใกล้ชิด และเกี่ยวข้องกับนักเรียนจนนักเรียนสามารถตัดสินใจเลือกปัญหาและสรุปเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันซึ่งสอดคล้องกับกรมวิชาการ สำนักงานทดสอบการศึกษา (2539, หน้า 1) ระบุว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง เป็นการสอนที่มุ่งจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับการดำรงชีวิต เหมาะสมกับความสามารถและความสนใจของผู้เรียน โดยนักเรียนมีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติจริงทุกขั้นตอนจนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง แต่อย่างไรก็ตามครูได้กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้เกณฑ์จากเนื้อหาวิชาที่สอนเป็นหลักแสดงว่าครูยังไม่ได้พิจารณาถึงความต้องการ ความสนใจ และความสามารถตามวัยของผู้เรียน ครูต้องเลือกเทคนิคและวิธีการสอนตลอดจนกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีความหมายต่อชีวิตของผู้เรียนและต้องศึกษาวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมในหลายรูปแบบ เพื่อจะใช้นำวิธีต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสม กับความแตกต่างระหว่างบุคคลในอันที่จะตอบสนองความต้องการของนักเรียนเพื่อจะให้นักเรียนได้รับประโยชน์สูงสุด

ตัวชี้คุณภาพที่ 2 มีการนิเทศเพื่อปรับปรุงหรือพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง พบว่าอยู่ในระดับที่ 4 กล่าวคือโรงเรียนจัดให้มีการนิเทศโดยมีการวางแผนมีโครงการนิเทศที่สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการของผู้รับการนิเทศอย่างสม่ำเสมอและทั่วถึงแล้วมีการติดตามและสรุปผลการนิเทศ เพื่อให้ผู้ได้รับการนิเทศได้นำไปปรับปรุงแก้ไขต่อไป แต่ที่สำคัญครูไม่ได้นำผลของการนิเทศมาปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และไม่ทำการประเมินการนิเทศในแต่ละปีการศึกษาในอันที่จะทราบข้อดีและข้อบกพร่องอย่างต่อเนื่องเป็นระบบ เพื่อที่จะได้ตอบสนองความต้องการของทั้งครูและนักเรียน

มาตรฐานที่ 4 วิธีการสอนและการใช้สื่อการเรียนการสอนของครูเหมาะสมกับระดับการศึกษาพบว่า

ตัวชี้คุณภาพที่ 1 ครูใช้วิธีการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับพัฒนาการของนักเรียน หรือมีวิธีการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมเพียงพอ อยู่ในระดับ 3 กล่าวคือ ครูได้ใช้วิธีการสอนที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมที่จัดหาได้ในท้องถิ่นมากที่สุดและมีการใช้สื่อการสอนอย่างสม่ำเสมอและทั่วถึง อีกทั้งทางโรงเรียนยัง

ได้สนับสนุนด้าน อุปกรณ์ต่าง ๆ ก็จะใช้ผลิตสื่อการเรียนการสอนส่งเสริมการประกวดสื่อการเรียน การสอนตามความถนัดของครูแต่ละคนทั้งในโรงเรียนและตามหน่วยงานต่าง ๆ อีกด้วย แต่ที่สำคัญ ครูเราไม่มีการประเมินการใช้สื่อการเรียนการสอน เพื่อที่จะทราบข้อดีหรือข้อบกพร่องในพัฒนา และปรับปรุงวิธีสอนและการใช้สื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสม และมีประสิทธิภาพ ตลอดจนไม่มีการสำรวจความต้องการสื่อการเรียนการสอนของครูและสำรวจว่าสื่อที่มีอยู่นั้นใช้งานได้หรือไม่ อย่างไร และที่สำคัญทางโรงเรียนไม่มีบุคลากรที่รับผิดชอบในด้านการผลิตและรักษาสื่อการผลิต และรักษาสื่อการเรียนการสอนอย่างมีระบบ ซึ่งข้อบกพร่องต่าง ๆ ดังกล่าวน่าจะเป็นสาเหตุทำให้ การจัดการเรียนการสอนไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควรได้ หากปล่อยให้เป็นอย่างนี้ไปเช่นนี้โดยไม่ได้รับการ แก้ไข

ตัวชี้คุณภาพที่ 2 ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนได้ร่วมกิจกรรม ศึกษา ค้นคว้า และ ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง พบว่า อยู่ในระดับ 3 กล่าวคือ ครูมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้กลวิธีการสอนที่ให้นักเรียนลงมือปฏิบัติจริงแต่ไม่ทั่วถึงอีกทั้งการให้นักเรียนศึกษาค้นคว้า ด้วยตนเองจากห้องสมุด มีหนังสือที่ไม่ทันสมัยและไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน และทางโรงเรียน ได้มีการสนับสนุนให้นักเรียนทำกิจกรรมทางวิชาการ และการแสดงผลงาน ยกย่องให้รางวัลดีเด่น ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน (พ.ศ. 2525) ที่กล่าวว่าทุกโรงเรียนเอกชนที่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ต้องเข้าร่วมโครงการรับรองมาตรฐานคุณภาพ การศึกษาเอกชน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเร่งรัดพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาโดยเน้นหลักการ การเรียนการสอนและประสิทธิผลของนักเรียน (กองนโยบายและแผน, 2535 หน้า 10-17) แต่การ ผลักดันดังกล่าวได้จัดเพียง 1 ครั้งต่อปีและถือเอาเป็นวันวิชาการของแผนกประถมศึกษา โดยจัดเพียง 1 วัน เท่านั้นซึ่งไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียนและไม่เพียงพอต่อร่างกายแรงใจที่ครู และนักเรียนได้ทุ่มเทในการจัดงานในวันนี้ควรมีการให้นักเรียนได้ไปร่วมงานกิจกรรมต่าง ๆ นอก โรงเรียนให้มากขึ้น ทั้งในภาครัฐและเอกชน เพื่อเป็นการส่งเสริมสนับสนุนนักเรียนศึกษาค้นคว้า ด้วยตนเองและมีปฏิสัมพันธ์กับชุมชน

มาตรฐานที่ 5 การประเมินพัฒนาการ ประเมินผลการเรียนการสอนเป็นไปตามหลัก การประเมินผลของแต่ละระดับการศึกษา

ตัวชี้คุณภาพที่ 1 คำเนิการวัดและประเมินพัฒนาการ ประเมินผลการเรียนการสอน อย่างเป็นระบบ เป็นไปตามแนวการจัดประสบการณ์ หลักสูตรแต่ละระดับการศึกษาพบว่า ยังอยู่ใน ระดับ 1 ซึ่งเป็นระดับที่ไม่น่าพอใจ ทั้งนี้เพราะกระบวนการประเมินเป็นสิ่งจำเป็นหลังจากที่แผน ุได้รับการพัฒนาแล้ว นอกจากนี้ครุควรจะมีความชัดเจนที่ว่า การประเมินยังเป็นกระบวนการที่จะ คั้นคว่ำหาดูว่าประสบการณ์การเรียนรู้ที่ได้พัฒนานั้น ได้ผลิตผลที่ต้องการมากน้อยแค่ไหน กระบวน การประเมินยังเกี่ยวข้องกับการตรวจสอบจุดแข็ง (จุดเด่น) จุดอ่อน (จุดด้อย) ของแผน ดังนั้น การประเมินผลจึงเป็นกระบวนการต่อเนื่องของการจัดการเรียนการสอนและเป็นกลไกในการปรับ ปรุงการเรียนของผู้เรียนให้ดีขึ้นในอันที่จะบรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อใช้ในการปรับปรุง การจัดการเรียนการสอนของครูให้ดีขึ้นจากการศึกษาพบว่าครูส่วนใหญ่ประเมินการเรียนเฉพาะ ระหว่างเรียนและประเมินผลรวม (ปลายภาค/ปลายปี) เท่านั้น ซึ่งครูส่วนใหญ่ยังขาดขั้นตอน กระบวนการประเมินผลการเรียน ก่อนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อตรวจความพร้อม ความรู้ และทักษะพื้นฐานของนักเรียนแต่ละคนเกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียน วิธีการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ เช่น แบบสังเกต การสัมภาษณ์ การนำเสนอรายงานหน้าชั้น การตรวจผลงานและทดสอบ ตลอด จนการให้ความสำคัญวิธีวัดและประเมินผล โดยสังเกตพฤติกรรม ตรวจผลงาน ทดสอบด้วยวาจา ทดสอบข้อเขียนการใช้แบบทดสอบในการวัด และประเมินผลยังไม่ครอบคลุมทั้งจุดประสงค์ เนื้อ หารวมทั้งกระบวนการต่าง ๆ ครูจึงควรใช้วิธีการวัดผลประเมินผลหลาย ๆ วิธี จึงมีผลให้การวัด และประเมินผลยังไม่เป็นระบบ และไม่ครบถ้วนตามหลักการได้แก่ การรายงานผล ซึ่งทางโรงเรียน ได้ตระหนักถึงปัญหาอุปสรรคในข้อนี้จึงได้จัดให้มีการอบรมการจัดการประเมินผลให้กับครูทุกท่าน แต่ทางโรงเรียนไม่มีการติดตามผล จึงส่งผลให้การจัดการอบรมก็เหมือนไม่ได้จัดอบรม และที่ สำคัญโรงเรียนไม่ได้มีการประเมินการจัดและประเมินผลของแต่ละปีการศึกษาเป็นเพราะ ทาง โรงเรียนไม่มีครูที่มีความรู้เรื่องการวัดและประเมินผลโดยตรง หรือมีแต่ก็ไม่ได้ดำเนินการวัดประ เมินผลอย่างถูกต้องตามหลักการ เนื่องมาจากสภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนปริมัสร์รอย แบลล์วิทยาลัย ตามความคิดเห็นของผู้สอน ครูไม่มีเวลาเพียงพอในการสอนซ่อมเสริม เพราะครู ต้องรับผิดชอบงานสอนในวิชาของตนเอง 18 คาบต่อสัปดาห์ วิชาลูกเสือ 1 คาบ ต่อสัปดาห์เป็น

อย่างน้อย นอกจากนี้ครูยังขาดความรู้และทักษะในการสร้างเครื่องมือวัดผล ครูไม่เห็นความสำคัญ และความจำเป็นของการนิเทศ ตลอดจนขาดการนิเทศอย่างสม่ำเสมอทั่วถึง ซึ่งสอดคล้องกับการที่ เสาวคนธ์ โภภาสธิรกุล (2536) ได้ศึกษาสภาพการบริหารวิชาการในโรงเรียนปรีณิสรอยแบลล์ วิทยาลัย กล่าวว่า จำนวนนักเรียนในแต่ละห้องของแผนกประถมศึกษา โรงเรียนปรีณิสรอยแบลล์ มีมากเกินไป และครูบางคนไม่เข้าใจเรื่องหลักสูตร และครูไม่เวลาเพียงพอเพราะได้รับมอบหมายให้ทำกิจกรรมพิเศษของโรงเรียน

ตัวชี้คุณภาพที่ 2 นำผลจากการประเมินไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงการเรียนการสอนของครู และจัดสอนซ่อมเสริมให้แก่ นักเรียนทุกกลุ่มอย่างเหมาะสม มีคุณภาพอยู่ในระดับ 4 ซึ่งถือว่าเป็นระดับดี กล่าวคือ มีการทำสถิติผลการสอบของนักเรียน ครูผู้สอนทุกรายวิชาต้องทำการวิเคราะห์ข้อสอบทุกครั้ง โดยมีการสอบ 2 ครั้งต่อหนึ่งภาคเรียน แต่ไม่ได้ นำผลของการวิเคราะห์มาประเมินหรือเป็นข้อมูลในการประเมินครั้งต่อไป และครูทุกรายวิชาต้องทำการสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียน แต่เป็นที่น่าเสียดายที่ครูไม่ได้ นำผลของการติดตามซ่อมเสริมไปวิเคราะห์ในการที่จะปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนให้ตอบสนองความต้องการของนักเรียน และคำนี้ถึงข้อแตกต่างระหว่างบุคคลซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการที่จะทำให้การเรียนการสอนมีกระบวนการครบถ้วน และมีประโยชน์สูงสุดต่อนักเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะ แนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนแผนกประถมศึกษา โรงเรียนปรีณิสรอยแบลล์วิทยาลัย
 - 1.1 ควรมีการศึกษาสภาพความต้องการของนักเรียนและชุมชนอย่างมีระบบ
 - 1.2 ควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ตอบสนองกับความต้องการของนักเรียนและชุมชน
 - 1.3 ควรมีการประเมินการใช้หลักสูตรการสอนตลอดจนการใช้สื่อการสอนอย่างเป็นระบบ
 - 1.4 ควรมีการนำผลการนิเทศมาปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง

- 1.5 ควรศึกษาระบบการรับประกันผล และดำเนินการวัดและประเมินผลอย่างมีระบบ
2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป มีดังนี้คือ
 - 2.1 ควรศึกษาการประเมินการเรียนการสอนของแผนกแผนกอนุบาลและมัธยมต่อไป
 - 2.2 ควรศึกษามาตรฐานข้ออื่น ที่เห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนต่อไป
 - 2.3 ควรศึกษามาตรฐานในภาพรวมทุกมาตรฐานเพื่อนำมาหารูปแบบที่เหมาะสมกับโรงเรียนต่อไป